

ster Mærke til, at det, at bevilge Summer til Bygninger, aldeles ingen Betydning har, naar man ikke veed, hvor disse Bygninger skulle staae og hvorledes de skulle være beskafne? Derfor Thinget har den Overbeviisning, at en Bygning til et vist Formaal, stillet paa et vist Sted, aldeles ikke er gavnlig, at det er en Bygning, som slet ikke svarer til Formaalet, saa vilde det jo være meget urigtigt at bevilge den dertil forlangte Sum. Ja, svarer saa den ærede Minister, men det er Krigsministeriet, som skal afgjøre det, men den ærede Minister maa i saa Henseende tillade mig den Bemærkning, at i Krigsministeriet er endnu det Personlige mere tilstede end i Rigsdagen. Vi skulle see at have alle den Art Bestemmelser over det personlige Hensyn saa meget som muligt og den enkelte Persons særegne Betragtning af Forholdet saa meget som muligt, vi skulle see at opfatte Forholdene i deres Heelhed og Almindelighed og indrette enhver enkelt Ting derefter. Den ærede Minister vil saaledes dog vistnok indrømme, at det vilde være en stor Feil, om vi bevilgede et Par Millioner til at bygge en Fæstning for, uden at vide, hvor den Fæstning skulde bygges. Kort sagt, enhver Bevilling af den Art forudsætter et almindeligt Hensyn til, hvorledes Forsvarsvæsenet i det Hele er indrettet og for Fremtiden skal indrettes. Naar jeg anvender dette særligt paa Krudttaarne, saa vil den ærede Minister lægge Mærke til, at Aarsagen, hvorfor vi bevilge Bygning af et nyt Krudttaarn, er den, at der er kommet den Oplysning til Rigsdagen, at de Krudttaarne, som Staten har beliggende der, hvor de nu ligge, ikke svare til Hensigten, ikke, fordi der jo kan være Krudt i dem, heller ikke, fordi de ligge paa Steder, hvor de ikke kunne bevogtes, men jeg antager, at det er, fordi at de ligge paa et Sted, hvor der har været en Fæstning, men hvor man nu har taget Fæstningen bort, paa et Sted, som vilde være vanskeligt at forsvare i paakommende Krigstilsælde. Spørgsmaalet bliver altsaa at flytte dem hen paa Steder, hvor de i paakommende Krigstilsælde ere lette at forsvare, og hvor de dog ikke ere utilgængelige for Transportvæsenet, hvor man altsaa let kan hente Krudtet

og bringe det til forskjellige Steder. Nu ligger det, saa at sige, tydeligt for Alles Dine, indtil det Modsatte bliver ganske anderledes oplyst fra de forskjellige Autoriteter, at i den sidste Krig have Als og Fyen været Centralpuncterne for vor hele krigerske Bevægelse, Puncter, som med største Grad af Lethed kunne forsvares, og hvorfra vi ogsaa kunne hente de Gjenstande, som findes der, uden altfor store Ulemper. Det maa navnlig gjælde om de Gjenstande, som her er Spørgsmaal om, da vi paa Sjælland have Krudttaarne i Overflodighed, maaskee mere, end der svarer til Hensigten paa forskjellige Steder, saasom ved Kjøbenhavn og Frederiksværk. Det synes altsaa at ligge i Sagens Natur, at det maa være paa Als og i det vestlige Fyen, at disse Krudttaarne skulle ligge. Jeg holder mig ogsaa overbevist om, at den ærede Minister selv, da han her under anden Behandling nævnte de forskjellige Bygningsarbejder, som forestode, betegnede Krudttaarnet bygget paa Als; idetmindste veed jeg, at jeg opfattede det den Gang som Noget, han havde sagt, og det vil ogsaa findes i den Udtalelse, der den Gang fra min Side fandt Sted. Jeg har imidlertid siden seet, at det ikke findes i Ministerens Udtalelse, saaledes som den findes i Rigsdagstidenden, saa at der maa være skeet en Rettelse deri; vi vide jo Alle, at, uanseet af den Omhyggelighed, hvormed Foredragene blive redigerede, kan der jo let komme til at savnes et eller andet saadant enkelt Ord. Jeg har imidlertid spurgt forskjellige af Thingets Medlemmer derom, og flere have holdt sig, ligesom jeg, overbeviste om, at den Gang „Als“ blev nævnt af den ærede Ministers Mund, hvortilmod Andre have meent, at de ikke have hørt det, eller i al Fald troet, at herpaa ikke kunde lægges nogen videre Vægt; men i ethvert Tilfælde, det være sagt eller ikke sagt, saa ere disse Puncter af en saadan fremtrædende Bessaffenhed, at Rigsdagen kan binde sin Bevilling til dem, medens den paa ingen Maade vil bevilge Krudttaarne byggede paa andre Steder. Nu siger den ærede Minister vel, at man, ved at betegne disse Steder, vil gjøre det vanskeliggere for billig Priis at erhverve det fornødne Terrain; men dertil maa